

Tunadalskyrkan 151122

Domssöndagen Ep I 2 Petr 3:8-13

”Att leva heligt och fromt i väntan på Kristus”.

Det är domssöndagen idag- en dag som kanske mer än andra innehåller flera perspektiv. Ett av dem får oss kanske att huka oss och tänka: jag platsar inte, jag lever inte upp till standarden, jag vill inte höra talas om temat, jag vill inte behöva stå inför Guds domstol. Ett annat tema är glädjen och härligheten i vissheten att Jesus kommer en gång för alla och skipar rättvisa. I många kyrkor inte minst den katolska kallas den här söndagen för ”Kristus Konungens Dag”. För att han som är Gud också har varit människa kan han hjälpa oss och förstå vårt innersta som ingen annan, och därför kan han också döma rättvist på ett sätt som ingen annan kan göra. ”Ej kommer han med härar, och ej med ståt och prakt. Dock ondskan han förfärrar i all dess stolta makt. Med Andens svärd han strider, och segrar när han lider, Välsignad vare han som kom i Herrens namn

I evangelietexten från Matteus 25 känner vi igen orden om hur Människosonen skall komma och döma och skilja får och getter. Och frågan som de ställs inför är hur deras attityd, deras handlande har varit, inte utifrån en medveten handling som för att samla poäng i himmelrikets bokföring, utan som en naturlig del av livet. *”Jag var hungrig och ni gav mig att äta, jag var törstig och ni gav mig att dricka, jag var hemlös och ni tog hand om mig, jag var naken och ni gav mig kläder, jag var sjuk och ni såg till mig, jag satt i fängelse och ni besökte mig.* Men ingen av dem som fick frågan kunde förstå när det hade skett. Jesus säger: Vad ni har gjort för någon av dessa mina minsta som är mina bröder, det har ni gjort för mig. Eller tvärtom: Vad ni inte har gjort för dessa minsta, det har ni inte heller gjort för mig.

Och inte minst genom det som sker omkring oss i världen och i vårt land just nu har dessa frågor blivit oerhört

aktualiserade. Vi ser människor i nöd, vi får bilderna i nyhetssändningarna och frågan ställs på sin spets: vad kan vi göra. Och även om det syns futtigt så kan vi alla göra någonting, skänka en slant till någon biståndsorganisation, skänka kläder, kanske öppna våra hem och lokaler, och inte minst be för situationen, be för flyktingar och terrorister, be för myndigheterna som ska handa alltihop, påverka kommunens politiker att ordna härbärke för de hemlösa vi har omkring oss, stötta alla goda krafter som gör skillnad. Och även om det är en droppe i havet som någon sade, skulle det inte var något hav utan droppar.

En annan av dagens texter är hämtad från andra Petrusbrevet 3:8-13

8Men en sak får ni inte glömma, mina kära: för Herren är en dag som tusen år och tusen år som en dag. 9Det är inte så som många menar, att Herren är sen att uppfylla sitt löfte. Han dröjer för er skull, eftersom han inte vill att någon skall gå förlorad utan att alla skall få tid att omvända sig.

10Men Herrens dag kommer som en tjuv. Den dagen skall himlarna försvinna med dån, himlakropparna upplösas i eld och jorden och allt som människan gjort där förgås. 11När nu allt detta skall upplösas, då måste ni leva heligt och fromt på alla sätt 12medan ni väntar på Guds dag och påskyndar dess ankomst, dagen som får himlarna att upplösas i eld och himlakropparna att smälta i hetta. 13Men efter hans löfte väntar vi på nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor.

Ingen vet när dagen för Kristi dom och det som sedan ska komma - "en ny himmel och en ny jord" inträffar. Inte ens Jesus vet det, bara Herren själv. Och även om vi tycker att det är dags, har Gud en annan tidsplanering än vad vi har, för honom är en dag som tusen år och tusen år som en dag, och anledningen till att det dröjer, som man redan då, ett 30-tal år efter Jesus död ifrågasatte är att så många som möjligt ska komma till tro på honom och omvända sig. Och därför får vi vara glada att det dröjt 2000 år till så att vi fått möjligheten till en kristen tro och en personlig gemenskap med Jesus.

I väntan på att Kristus skall komma tillbaka ska vi leva heligt och fromt på alla sätt, och påskynda hans ankomst skriver

Petrus. Att leva heligt och fromt innebär inte att leva ett perfekt liv, för då skulle ingen av oss platsa, men det handlar om att leva ett liv i Jesus närhet, att försöka följa honom så långt vi förstår, att berätta om honom på många olika sätt, så att så många som möjligt kan få del av det glada budskapet. Att räcka ett glas vatten till en törstig .

Jag såg en platsannons häromdagen och det hade en lite annorlunda formulering, som skulle kunna användas som EN beskrivning av vad det innebär att leva heligt och fromt ; Du är en trygg och stabil person med självinsikt och förmåga att skapa och underhålla relationer. Du är en självgående, flexibel och lugn person. Du är utåtriktad och social, har god samarbetsförmåga och kan arbeta självständigt och ta egna initiativ, du är trygg i din egen och kyrkans tro.

Att vara trygg i sin tro. Kanske är det en utmaning så stor som många andra att i trygghet leva nära honom, för det är så mycket omkring oss som pockar på vår uppmärksamhet, och vill ta bort fokus från vår gudsrelation. Lyckligtvis finns det inga krav på hur mycket tid det ska ta, eller hur det ska ske, men för alla relationer gäller ju att det måste få ta tid,

Om man ska lära känna en annan människa måste man prata med varandra, försöka lära känna varandras både positiva och negativa sidor, och det går inte med bara någon minut nu och då, utan kräver lite arbete och inte minst en vilja att göra det. På samma sätt med gudsrelationen, det måste få ta lite tid; att lära känna Jesus genom bibeln, att be till honom, att lära sig urskilja hans röst bland alla andra röster som vill tränga sig på och att sedan låta det landa i vårt liv och få konsekvenser hur vi lever, i vår attityd till varandra, i att tron får utlopp i gärningar. Jag var hungrig och ni gav mig att äta....

Vi klarar det inte själva i egen kraft, men vi har fått hjälparen den helige anden som vill låta andens frukter växa fram i oss, genom att vi vill leva nära Jesus, andens frukter som är kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning. Det är sådant som växer fram utan att vi förmodligen märker det så mycket själva, men som andra kan se och som får betyda mycket. Och som också är en hjälp

i vårt uppdrag att berätta om honom för andra, och att leva utifrån Jesus ord att finnas till för varandra.

Och då blir inte tron en prestation utan en relation. I 1 Joh kan vi läsa: *16Och vi har lärt känna den kärlek som Gud har till oss och tror på den.*

Gud är kärlek, och den som förblir i kärleken förblir i Gud och Gud i honom. 17I detta har kärleken nått sin fullhet hos oss: att vi kan vara frimodiga på domens dag, ty sådan som Kristus är, sådana är vi i denna världen. 18Rädsla finns inte i kärleken, utan den fullkomliga kärleken fördriver rädslan, ty rädsla hör samman med straff, och den som är rädd har inte nått kärlekens fullhet. 19Vi älskar därför att han först älskade oss.

Och då får vi mitt i vår ofullkomlighet, mitt i våra tillkortakommanden ändå lita på hans kärlek, som kan rädda oss och hjälpa oss, får vi ha en förtröstan på att det goda ska segra, att vi inte behöver känna rädsla inför det som en dag ska komma utan istället med glädje och frimodighet låta tanken på att han ska komma tillbaka bli ett stöd och en hjälp med en förvissning om att han ska göra det på ett rättfärdigt och rättvist sätt, men också en utmaning att tänka efter hur vi lever vårt liv.

Bön:

Du är med oss som du lovat, Hjälp oss leva i din närhet. Gör vår väntan till en gärning som bereder dagens ankomst, då vi ser dig som du är. Herre, låt ditt rike komma. Din är makten, din är äran, Din är domen, din är nåden, Halleluja allt fullbordat, Vi skall se dig som du är. AMEN